

HOW TO HAVE SEX

Molly Manning Walker, 2023

1252

ESTREA EN NUMAX: 15.03.2024 | V.O.S.E. | +16 | 91 min

Tres adolescentes británicas vanse de vacacións, beben, saen de festa e ligan no que debería ser o mellor verán das súas vidas. Mentres bailan polas solleiras rúas de Malia, enfróntanse ás complexidades do sexo, o consentimento e o autodescubrimento. Capturado con imaxes luminosas e unha banda sonora perfecta, o debut na dirección de Manning Walker pinta un retrato doloroso e real da mocidade adulta e de como deberían -ou non deberían- desenvolverse as primeiras experiencias sexuais.

«Manning Walker demostra ser unha talentosa artista visual e transforma as rúas de Malia nalgo sacado dun western postapocalíptico»

Kevin Maher, THE TIMES

Entrevista con Molly Manning Walker: «Temos tendencia a agochar como nos sentimos»

Por Yago de Torres

Cando Tara presencia sexo en directo, móstrase visiblemente incómoda, aínda que decide finxir que o está pasando ben. Igualmente, despois da agresión que sofre, atopa moitas dificultades en verbalizar o que sucedeu ante as súas amigas.

De onde cre que vén esta represión? A vergoña é o factor fundamental. Se tivésemos menos medo de sentirnos vulnerables, as persoas terían máis fácil falar sobre os seus sentimentos. Temos tendencia a agochar como nos sentimos sempre que atopamos unha disrupción cunha idea preconcebida, que vén pola nosa educación, sobre como deberíamos sentirnos.

Esa mesma necesidade de iniciar unha conversa parece o corazón da película.

Con que intención decide contar esta historia? Fun agredida sexualmente cando tiña dezaseis anos e nunca sentín un espazo seguro para iniciar unha conversa. Cando daba o paso e atrevíame a falar diso, non sentía que os demais tivesen as ferramentas ou a linguaxe para abordar un conflito destas características. A miña intención coa película era indagar nas razóns polas que iniciar esta conversa é tan complicado, e ao mesmo tempo, explorar como as sobreviventes a unha agresión poden mesmo saír adiante sen esta axuda.

Expón a idea de consentimento sexual como un concepto confuso, cheo de grises.

Aínda que o corpo de Tara claramente exprese que non quere ter sexo e teña verbalizado a súa incomodidade varias veces, na primeira agresión da praia, Paddy pregunta e Tara termina consentindo verbalmente. Creo que o concepto de consentimento volveuse algo demasiado binario. Todo o mundo obsesiónase co "si" ou o "non" verbal, pero tamén deberíamos prestar atención á linguaxe corporal e a como a outra persoa está a sentirse nunha situación determinada. As relacións sexuais deberían ter máis que ver con pasar un bo momento co outro, involucrarse verdadeiramente, relacionarse dunha maneira máis profunda. Aí atopamos o consentimento, máis que en preguntas binarias.

Outro personaxe moi forte é Skye. Pódese intuír polos seus comentarios que non tivo boas experiencias sexuais no pasado. Con todo, cada vez que pode, dedícase a minar a Tara. O final da película ten algo de esperanzador, pero, nas dúas secuencias do aeroporto, decide deixar a Skye fóra de cadro nese momento de sororidade. Skye é unha persoa que ten os seus propios problemas e vive presa das súas propias inseguridades. Era moi importante para min facer unha película que non deixase aos homes fóra da conversa, por iso queríamos mostrar que a presión social vén desde diferentes ángulos. Tamén desde as mulleres.

Nos homes da película adiviñamos un pacto de silencio, aínda que traballe dous personaxes claramente diferentes. Queríamos que se recoñecesen na película. Evidentemente, de primeiras é moi complicado identificarse cun agresor como Paddy. O personaxe de Badger, con todo, é cálido, divertido, podes sentir que é unha boa persoa aínda que non deixe de fallar a Tara e nunca atope a linguaxe necesaria para poder axudala. Oxalá todos cambiemos para poder atopar esas palabras.

A partir da agresión, o tempo da película transfórmase e deixa de ser estritamente cronolóxico. Está relacionado coa desorientación de Tara? Co trauma? Efectivamente, nesa segunda parte da película, Tara comeza a dissociar e todo se volve borroso, fragmentado e desagradable para ela. A primeira parte, con todo, é completamente lineal, feliz, con ese aura de vacacións modo Disneyland nas que consigues afastarte uns días da túa familia.